

Arbejdsministeren har oplyst, at forslagene fra arbejdsgruppen om forenkling af jobrotation er genstand for nærmere undersøgelse og overvejelse, herunder af de EU-retlige aspekter. Det undersøges samtidig, om der kan tilvejebringes et grundlag for kombinationsforløb. Der må også i dette tilfælde foretages en vurdering af de EU-retlige aspekter. Udmøntning sker efter aftale med Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for flertallet (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at den reform af arbejdsmarkedet, som kommer til udtryk i de tre lovforslag L 30, L 31 og L 32, er et vigtigt skridt i retning af, at flere kommer i beskæftigelse gennem et smidigere dagpengesystem, og at virksomhederne får den nødvendige arbejdskraft for derved at undgå flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Lovforslagene bygger på aftalen med arbejdsmarkedets parter, og det har været magtpåliggende for Venstre og Det Konservative Folkeparti at sikre, at lovforslagene lever op til intentionerne bag og ordlyden af aftalen.

Venstre og Det Konservative Folkeparti har ligeledes bestræbt sig på at sikre de regionale arbejdsmarkedsråd størst mulig indflydelse på den daglige administration.

Venstre og Det Konservative Folkeparti skal på denne baggrund understrege ordlyden af notatpapiret mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti fra november 1998. Venstre og Det Konservative Folkeparti har ligeledes noteret sig, jf. arbejdsministerens svar på spørgsmål 38 til L 31, at ministeren med de stillede ændringsforslag sikrer, at indfasningen af arbejdsmarkedsreformen kan ske i det beskrevne tempo, og samtidig garanterer den forudsatte kvalitet i de forskellige aktiveringsformer.

Et andet mindretal inden for flertallet (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) kan tilslutte sig arbejdsmarkedsreformen som udtrykt i de tre lovforslag L 30, L 31 og L 32 og finder det positivt, at reformen giver mulighed for, at flere ledi-

ge, herunder unge, bliver hurtigere aktiveret med henblik på varig beskæftigelse. Det er vigtigt for de ledige at blive hjulpet ud af ledigheds-situationen, og det er vigtigt at undgå flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Kristeligt Folkeparti understreger ordlyden af notatpapiret mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti fra november 1998 og lægger i særlig grad vægt på formuleringen om, at der skal nedsættes en arbejdsgruppe, som skal overveje, om en ændring af opgørelse af ledigheden kan løse problemer for personer med løs tilknytning til arbejdsmarkedet.

Kristeligt Folkeparti udtrykker endvidere tilfredshed med, at det i finanslovsforliget er aftalt, at de 50-59-årige ikke mister retten til efterløn, selv om de mister retten til dagpenge, såfremt de i øvrigt opfylder betingelserne for efterløn.

Kristeligt Folkeparti noterer sig, at arbejdsministeren i besvarelsen af spørgsmål 38 til L 31 vurderer, at arbejdsmarkedsreformen kan gennemføres i det beskrevne tempo, samtidig med at den forudsatte kvalitet i de forskellige aktiveringsformer sikres.

Endelig bemærker Kristeligt Folkeparti med tilfredshed, at der ved 1. behandling var bred forståelse blandt Folketingets partier for, at dagpengeperiodens længde må revurderes, såfremt der sker en stigning i ledigheden.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet kan dog stemme for de af mindretallet stillede og de af arbejdsministeren under nr. 2-5, 8-11, 13, 14, 16, 17 og 19-21 stillede ændringsforslag.

En del af mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) finder, at der er behov for en styrket indsats over for de svage grupper i dagpengesystemet. Det økonomiske opsving og den hidtidige aktive arbejdsmarkedspolitik har ikke tilsammen formået at hjælpe alle de ledige ud af arbejdsløsheden. Tværtimod er det blevet stadig tydeligere, at der er brug for en langt mere individuelt tilpasset, fremrykket og kvalitativt bedre indsats. Denne indsats kan bl.a. bygge på en øget inddragelse af a-kasserne. Samtidig er der brug for en væsentlig mere udbygget og socialt ansvarlig indsats fra private og offentlige arbejdsgivere med henblik på at skabe jobtræ-